

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

‘Ο ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μιχαὴλ Στεφανίδης** παρουσιάζων τὰ κατιωτέρω ἔογα του, λέγει περὶ αὐτῶν τὰ ἔξῆς:

1) *Ιστορία τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου* (Ἐκαπονταετῷος 1837-1937). Τεῦχος Α'. Γενικὴ ἔξελιξις τῆς Σχολῆς. Ἐργαστήρια, Μουσεῖα. Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, 1948.

‘Ιστορικὴ ἔρευνα τῆς ἔξελιξεως τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς κινήσεως, μὲ μίαν ἀκριβῶς μαθηματικὴν σειρὰν πρὸς ὀργανωμένον σύνολον. Τὸ βιβλίον ἀποκαλύπτει, δτὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἐδιδάχθη ἐνωρίτερον ἄλλων εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων ἡ διὰ τοῦ Συνεδρίου τῆς Καρλοσούνης τὸ 1851 καθιερώθεισα «ἀτομικὴ θεωρία», διὰ τῆς ὁποίας ἀνεμορφώθησαν ὅλοι οἱ κλάδοι τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τῆς χυμικῆς καὶ φυσιολογικῆς ἔρευνης καὶ τῆς ἰδρύσεως ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων, παραλλήλως πρὸς τὰς φυσιογραφικὰς συλλογάς. Ἡτο τοῦτο ἔνας θεμελιώδης σταθμὸς τῆς ἐν γένει ἐπιστημονικῆς ἔρευνης, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν σταθμὸν τῆς Ἀτομικῆς Χυμείας ἢ τῆς ἀτομικῆς συνθέσεως, ἥτις βασιμηδὸν ἔξειλίχθη εἰς τὴν σημερινὴν Ἀτομικὴν Φυσικὴν ἢ τὴν ἀτομικὴν διάσπασιν. Τὸ ἔργον μου τοῦτο μετὰ τοῦ ἐτέρου ἔργου μου *Ai Φυσικὴ Ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως* (1926) συναπτελοῦν μίαν γενικὴν ἔρευναν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν δούλην καὶ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

2) Tables chronologiques d'Histoire des Sciences au XVI siècle pour ce qui regarde le monde grec (Extr. des «Archives Internationales d'Histoire des Sciences» No 9 - 1949), Paris 1949.

Τὸ ἐν Λονδίνῳ Β' Συνέδριον τῆς Ιστορίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Τεχνολογίας τὸ 1931 (29 Ιουν.-2 Ιουλίου) ὑπῆρξεν ἀληθῶς παγκόσμιον συνέδριον τῆς Ιστορίας τῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβαν μέρος περὶ τὰ 300 μέλη εἰκοσιπέντε κρατῶν. Τὸ Συνέδριον διωργανώθη ὑπὸ τῶν σωματείων: Académie Internationale d'Histoire des Sciences καὶ History of Science Society, τῇ συμμετοχῇ τῆς Deutsche Gesellschaft für die Geschichte d. Med., Naturwiss. u. Technik καὶ τοῦ Comité Internationale des sciences historiques. Εἰς τὸ Συνέδριον ἔλαβα μέρος ὡς μέλος τῶν ἀνωτέρω τριῶν πρώτων σωματείων (ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς History of science society), ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἔπρεπε νὰ λείπῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸ ιστορικὸν τοῦτο Συνέδριον. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο

είχεν ἀποφασισθῆ ἡ σύνταξις τῶν Χρονολογικῶν Πινάκων τῆς Ἰστορίας τῶν Ἐπιστημῶν δι’ ὅλας τὰς ἐκατονταετηρίδας εἰς ὅλας τὰς χώρας, οἵτινες πίνακες θὰ ἔχονται μένον τὸν ἕτηγήσεις διὰ μίαν «Μεγάλην Ἰστορίαν τῶν Ἐπιστημῶν». Ἐνεκρίθη δὲ τότε ἐν Λονδίνῳ, ὅπως ἡ ἀρχὴ τῆς συντάξεως τῶν Πινάκων γίνῃ ἀπὸ τὴν XVI ἐκατονταετηρίδα, τὸν αἰῶνα τῆς ἀνθρώπεως τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀφετηρίας πρὸς τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην. Τότε, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅχι μόνον ἰδρύοντο εἰς κάθε ἀξιόλογον πόλιν Ἀκαδημίαι Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰδιωτικὰ ἐγίνοντο συγκεντρώσεις λογίων Ἑλλήνων καὶ Δυτικῶν, ὅπου κυρίως ἐτίθεντο καθαρῶς ἐπιστημονικὰ ζητήματα. Ως ἄλλοτε ἔδειξα εἰς τὸ ὅρθιον μου: *Les savants Byzantins et la Science moderne* («Archeion» 1932, σ. 492) ὡς ἀμεσος πηγὴ τῆς νεωτέρας πειραματικῆς ἐπιστήμης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ τότε ὑπὸ τῶν Δυτικῶν ἔρευνα τῶν ἀρχαίων φυσικῶν καὶ φιλοσοφικῶν κειμένων, καὶ μάλιστα τοῦ Ἀριστοτέλους, μὲ τὸ πειραματικὸν πνεῦμα τοῦ ἀλχυμικοῦ ἐργαστηρίου, τοῦ ὅποίου θιασῶται ἥσαν οἱ περισσότεροι τῶν Δυτικῶν λογίων τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ μὲ τὴν Ἀλεξανδρινὴν ἐπιστημοσύνην ὡς τινα πρόδρομον παρασκευὴν (ἴδε ἐμὴν Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἰστορ. τῶν Φυσ. Ἐπιστ. 1938, σ. 164-202). Ή τῶν ἀνωτέρω Πινάκων σύνταξις είχεν ἀνετεθῆ εἰς εἰκοσάδα ἴστορικῶν ἐκ τῶν διαφόρων κρατῶν, Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Σουηδίας, Δανίας, Καταλωνίας, Ἐλβετίας, Βελγίου, Ισπανίας, Πορτογαλίας, Κίνας, Τσεχοσλοβακίας, Ρωσίας, Ρουμανίας, Βαναρίας, τοῦ Ἰνδικοῦ κόσμου, τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, τῶν Πινάκων τοῦ ὅποίου ἡ σύνταξις ἀνετέθη εἰς ἐμέ. Οἱ πίνακες ὅλοι ἐπρόκειτο νὰ εἶναι ἔτοιμοι τὸ 1933, διὰ νὰ κατατεθῶνται τὸ ἐν Βαρσοβίᾳ Συνέδριον τῆς Ἰστορίας τῶν Ἐπιστημῶν. Αἱ πολιτικαὶ δὲ ὅμως ἀνωμαλίαι καὶ διόπλεμος ἐπεβράδυναν τὸ ἔργον, ὥστε μόλις τὸ 1940 ἥρχισαν δημοσιευόμενοι οἱ ἀποσταλέντες δεκαπέντε κρατῶν πίνακες, μεταξὺ τῶν διποίων καὶ οἱ ἀνωτέρω ὑπὲρ ἐμοῦ συνταχθέντες τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, εἰς τὸ «Archives d’Histoire des Sciences», τὸ περιοδικὸν τῆς Académie Internationale d’Histoire des Sciences.